ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខ:២១០
ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១
សាលដីកា
លេខ:១៧៣
ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល
បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ:
១-ឯកឧត្តម .... ជាប្រធាន
២-លោក .... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រម
៥-លោក .... ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី
-លោក ....

តំណាងមហាអយ្យការ
-ឯកឧត្តម .... ជាអគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង

ដើម្បីជំនុំជំរះ លើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាលេខ៩៤(ឈ) ចុះថ្ងៃទី១២ខែ កក្កដាឆ្នាំ២០០១ នៃ សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៥០ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ លហទ ភេទប្រុសអាយុ៥១ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរទីលំនៅផ្ទះលេខ ៦៦E២ ផ្លូវ ០៣ សង្កាត់ជ័យជំនះ ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ។ ឪពុកឈ្មោះ អ៊ន់(ស)ម្តាយឈ្មោះ ហ៊ន់(ស) ប្រពន្ធឈ្មោះ ស៊ុន វួចលៀង ។

មានមេធាវីលោក ....

និងចុងបណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ សន ភេទប្រុសអាយុ៥០ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរពាណិជ្ជករ ទីលំនៅផ្ទះ ៣០E០ ផ្លូវ ១១០ សង្កាត់ផ្សារកណ្តាលទី១ ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ។
ឪពុកឈ្មោះ អ៊ឹង សុខ(ស) ម្តាយឈ្មោះ អ៊ីវ ឆេង(ស) ប្រពន្ធឈ្មោះ មុយ ណៃ ។

មានមេធាវីលោក ....

អំពីវិវាទ:ប្តឹងទាមទារដី

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣៩ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់ លោកលហទ ប្តឹងមិនសុខចិត្តពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៤(ឈ) ចុះថ្ងៃទី១២ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ២១០ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់លោកសន ប្តឹងទាមទារដីពីឈ្មោះលហទ និងប្រពន្ធឈ្មោះ ស៊ុន វួចលៀង ដោយសំអាងហេតុថា កាលពីឆ្នាំ១៩៩២ ឈ្មោះលឹម ហូរហៀង បានឱ្យខ្លួនទិញដីមួយកន្លែងដែលមានទំហំ២១,៩៨ម៉ែត្រការេ ហើយដីនេះគឺ បានទិញពីឈ្មោះថៃ ប៊ុនរុង ក្នុងតំលៃ៧៥០០០០$ ដោយមានធ្វើកិច្ចសន្យា ចុះថ្ងៃទី១១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩២ ហើយចាប់ពីទិញមក ឈ្មោះលហទ បានឱ្យខ្លួនកាន់កាប់គ្រប់គ្រង ថែរក្សាដោយខ្លួនបាន បើកភាជនីយដ្ឋាន នៅលើដីនោះតាំងពីឆ្នាំ១៩៩៧ រហូតដល់សព្វថ្ងៃស្រាប់ តែមកដល់ឆ្នាំ២០០០នោះឈ្មោះលហទ និង ប្រពន្ធបានលួចធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិលេខភព,០១៩៣៥ យកតែម្តង ហើយបានធ្វើ ការប្រកាសលក់ដីនេះ ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចកិច្ចការប្រញាប់លេខ១៥ប្រ"ជ" ចុះថ្ងៃទី១៥ខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ២០០ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ:

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងសុំដីកាសម្រេចកិច្ចការប្រញាប់ ចុះថ្ងៃទី០២-១១-២០០ របស់ឈ្មោះសន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២- ទទួលលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី៣០-១១-២០០០ របស់ឈ្មោះ លឹម ហូហៀង ឱ្យទៅឈ្មោះសន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៣- ទទួលស្គាល់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី១៤-១១-២០០០ របស់ឈ្មោះ លហទឱ្យទៅឈ្មោះ គង់ចំរើន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៤- ហាមឃាត់ឈ្មោះ លហទ និង ប្រពន្ធឈ្មោះ ស៊ុន វួចលាង មិនឱ្យលក់-ដូរ,ជួល បញ្ចាំ, ផ្ទេរសិទ្ធិធ្វើអំណោយឱ្យអ្នកដទៃ នូវដីឡូតិ៍លេខ៨៤ ផ្លូវលេខ ៦៣ កែង១៥៤ សង្កាត់ផ្សារថ្មីទី៣ ខណ្ឌដូនពេញក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលខភព០១៩៣៥ ចុះថ្ងៃទី០២-៣-២០០០ ជាបណ្តោះអាសន្នរង់ចាំតុលាការសម្រេចអង្គសេចក្តី ។

៥- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន៤០០០រៀល ពីដើមចោទឈ្មោះសន ដែលបានបង់ទុកមុនរួចជាស្រេច ។

៦- ដីកាសម្រេចនេះ មានអនុភាពយកទៅអនុវត្តភ្លាមៗ ទោះជាមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ក៏ដោយ ។

បានឃើញ សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ០២(ដ) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០០១របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ សម្រេចចំពោះមុខដើមចោទ និងតំណាងចុងចម្លើយដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ:

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី០១-១១-២០០០ របស់ដើមចោទឈ្មោះសន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២- ទទួលស្គាល់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី៣០-១០-២០០០ របស់ឈ្មោះលឹម ហួហៀង ឱ្យមកឈ្មោះ សន ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៣- ទទួលស្គាល់លិខិតប្រគល់សិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី១៥-១១-២០០០ របស់ឈ្មោះ លហាទ មកឈ្មោះ គង់ចំរើន ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៤-បដិសេធប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខកព០១៩៣៥ ចុះថ្ងៃទី០២-០៣-២០០០ របស់មន្ទីរសុរិយោដី រាជធានីភ្នំពេញ ចោលជាអសារបង់ ។

៥- ប្រគល់ដីឡូត៏លេខ៨៤ ផ្លូវលេខ៦៣ កែង១៥៤ សង្កាត់ផ្សារថ្មី៣ ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ មានព្រំប្រទល់ខាងជើង ទល់នឹងផ្លូវលេខ១៥៤ ខាងត្បូងទល់នឹងដីឡូត៏លេខ៧០(មន្ទីរពេទ្យ) ខាងកើតទល់ដីឡូត៏លេខ៨២ (មន្ទីរនគរបាលរាជធានី) ខាងលិចទល់នឹងផ្លូវលេខ៦៣ឱ្យទៅឈ្មោះ លឹម ហួហៀង និងឈ្មោះសន (ជាតំណាងក្រុមហ៊ុនមៀង លីហេង) ចាប់ពីថ្ងៃសាលក្រមស្ថាពរតទៅ។

៦- បង្គាប់ឱ្យមន្ទីររៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដីធ្វើប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិ កាន់កាប់អចលនវត្ថុនៃដីឡូត៏លេខ៨៤ ផ្លូវលេខ៦៣ កែង១៥៤ សង្កាត់ផ្សារថ្មី៣ ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញខាងលើ ឱ្យឈ្មោះ លឹម ហួហៀង និងឈ្មោះ សន ទៅតាមច្បាប់ចាប់ពីសាលក្រមស្ថាពរ ។

៧- បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយឈ្មោះ លហាទ បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន៧០០០រៀល ប្រាក់នេះ ត្រូវបានកាត់យកពីប្រាក់ចំនួន៧០០០រៀល ដែលដើមចោទបានបង់ទុកជាមុនស្រេច ។

និង ឱ្យឈ្មោះ លហាទ បង់ពន្ធសមាមាត្រចំនួនមួយភាគរយ គិតពីតម្លៃដី៧៥០០០០ ដុល្លាអាមេរិក (ចិតសិបប្រាំម៉ឺនដុល្លាអាមេរិក)។ ប្រាក់១ភាគរយនេះ ត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋចំនួន៨០% និង រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស២០% ពេលសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ។

៨- សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខដើមចោទ និងតំណាងចុងចម្លើយ បើភាគីណាមិនសុខចិត្តនិងសាលក្រមនេះ មានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍រយៈពេល០២ខែ ចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រម ។

-បានឃើញ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០១"ដ" ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមករាឆ្នាំ២០០១ របស់លោក គង់ចំរើន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមលេខ០២"ដ" ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមករាឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ លើសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញ សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៤ (ឈ)ចុះថ្ងៃទី១២ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ សម្រេចចំពោះមុខមេធាវីតំណាងឱ្យដើមចោទ និងមេធាវីការពារឱ្យដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ កំបាំងមុខដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅៈ

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១០-០១-២០០១ របស់ឈ្មោះ គង់ ចំរើន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់។

២- តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ០២(ជ) ចុះថ្ងៃទី១០-០១-២០០១ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាបានការដដែល ។

៣- កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣០០០រៀល ដែលដើមបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍បានបង់រួចហើយ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ៊្វឹង២.៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០រៀល រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ ៥០០០រៀល និងអាជ្ញាធរតុលាការ៥០០០រៀល ។

៤-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមេធាវីតំណាងឱ្យដើមចោទនិងមេធាវីការពារឱ្យដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ កំបាំងមុខដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បើកផ្លូវតវ៉ាក្នុងកំណត់ច្បាប់។

បានឃើញ បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣៩ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់លោក លហទប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៤"ឈ" ចុះថ្ងៃទី១២ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើគ្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី១០-០៩-២០០១ របស់លោក លហទ

បានឃើញ សារណាតប ចុះថ្ងៃទី១២-០៩-២០០១ របស់លោកសន

បានស្តាប់ របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា ចំពោះរឿងនេះ សាលាឧទ្ធរណ៍បានសម្រេចត្រឹមត្រូវតាមគតិច្បាប់ហើយ ។

សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ សម្រេចចុះ ។

ក្រឡាបញ្ជីអានសារណារបស់ លហទ

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះសន ឆ្លើយថាៈ ចំពោះរឿងនេះខ្លួនបានប្រគល់សិទ្ធិឱ្យមេធាវីចាត់ចែងហើយ ពេលនេះខ្លួនគ្មានអ្វីបន្ថែមទៀតទេ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះលឹម ហួរហៀង ឆ្លើយថាៈ ខ្លួនឈ្មោះ លឹម ហួរហៀងអាយុ៤៧ឆ្នាំ មុខរបរ ធ្វើរោងចក្រជីវកែច្នៃ ផ្ទះស្នាក់នៅស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន ។ រឿងនេះខ្លួនបានប្រគល់សិទ្ធិឱ្យ ឈ្មោះ សន តវ៉ាក្តីមែនខ្លួនបានសហការជាមួយក្រុមហ៊ុន មៀង លីហេង ទិញដីនេះខ្លួនមានចំណែកហ៊ុន ៦០% កាលពីខ្លួនទិញដីពីថៃ ប៊ុនរ៉ុង ខ្លួនបានប្រគល់សិទ្ធិឱ្យក្រុមហ៊ុនចាត់ចែង ហើយបានកាន់កាប់ដីនេះពីឆ្នាំ ១៩៩២ ។

លោក ទូត លុច ជាមេធាវីការពារឱ្យ លហទ បានធ្វើសេចក្ដីសន្និដ្ឋានថាៈ

ដោយសារមានវត្តមានរបស់ជនម្នាក់ក្នុងពេលសវនាការនេះ ធ្វើឱ្យអង្គសវនាការទាំងមូល ក៏ដូចរូបខ្ញុំមានការភ្ញាក់ផ្អើល មិនទាន់មានឯកសារណាមួយបញ្ជាក់ថា អ្នកដែលចូលរួមនេះជាលឹម ហួរហៀង ឡើយ ដូចនេះខ្ញុំយល់ថាចាំបាច់ត្រូវធ្វើការអង្កេតបន្ថែម។ ក្នុងសេចក្ដីសម្រេចរបស់ក្រុងដាក់ថា លហទ ហើយប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិធ្វើក្រោយ ជាការត្រឹមត្រូវតាមការណែនាំរបស់រដ្ឋាភិបាល ។ សន បានក្លែងថា ដីនេះជារបស់ខ្លួន តែពុំមានឯកសារអ្វីទាំងអស់ តាមឯកសារដែលខ្ញុំបានពិនិត្យ និងតាមសេចក្ដីសម្រេចរបស់សាលាក្រុងបញ្ជាក់ថា ដីនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ លឹម ហួរទៀង ។ ការអង្កេត និងការវាស់វែងដីនេះធ្វើឡើងមានលក្ខណៈត្រឹមការចេញប្លង់កម្មសិទ្ធិក៏ធ្វើរួចហើយដែរ ដើមឡើយដីនេះលឹម ហួរហៀង ទិញហើយប្រគល់ឱ្យលឹម ហួរទៀង ធ្វើកម្មសិទ្ធិនេះពុំមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា ជារបស់ឈ្មោះ សន ទេ ។ ក្នុងពាក្យបណ្ដឹងរបស់ សន ថាដីនេះ លហទ ឱ្យលុយទិញ ក្រោយមកបែរជាថាដីនេះ ជារបស់ខ្លួនទៅវិញ។ សន បានក្លែងលិខិតមួយថាមានការផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យខ្លួន តាមពិតគ្មានទេ សន ថាលហទ សញ្ជាតិ កម្ពុជាទេ តែលឹម ហួហៀង ចូលឆ្លើយពេលនេះ តុលាការឃើញផ្ទាល់ភ្នែកស្រាប់ហើយ គឺមិនមែនសញ្ជាតិ កម្ពុជាទេ គឺជាជនជាតិតៃវ៉ាន់សុទ្ធសាធ ហើយអាយុទៀតក៏ខុសគ្នា ។ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មបានបញ្ជាក់ហើយថា ក្រុមហ៊ុនមៀង លីហេង បានទទួលការអនុញ្ញាតិធ្វើអាជីវកម្មនៅឆ្នាំ១៩៩៦ប៉ុណ្ណោះ ឯក្បាលលិខិតដាក់ថា ក្រុមហ៊ុននេះដំណើរការឆ្នាំ១៩៩២នេះបង្ហាញឱ្យឃើញថា សន បានក្លែងលិខិតយ៉ាងពិតប្រាកដ ដើម្បីបានដីទំនាស់នេះ ។ សរុបទៅឃើញថា លិខិតដែលឈ្មោះសន បានដាក់ជូនមកតុលាការកំពូលនេះ គឺសុទ្ធតែក្លែងក្លាយទាំងអស់ ។ សូមពិចារណាថា ហេតុអ្វីក្រុងធ្វើការកែប្រែលើខិតកាន់កាប់ដីពីលហទ ទៅលឹម ហួរហៀង វិញ តាមរយៈលោក ថេង ប៊ុនម៉ា នោះ តើមានប្រយោជន៍អ្វីចំបាច់លោក ថេង ប៊ូនម៉ា សុំធ្វើការកែប្រែនោះ នេះពិតជាមានការសមគំនិតគ្នា ដើម្បីរំលោភយកដីទំនាស់ ។ ក្នុងសាលក្រម និងសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ មានពីរចំណុចធំៗ ដែលជាកំហុសឆ្គងធ្ងន់ធ្ងរគឺ

១- លិខិតប្រគល់សិទ្ធិឱ្យ សន ធ្វើឡើងដោយមិនបានត្រឹមត្រូវ ព្រោះគ្មានការបញ្ជាក់ពីអង្គការមានសមត្ថកិច្ច តាមត្រឹមត្រូវរាល់ការផ្ទេរសិទ្ធិអ្វីមួយទៅឱ្យនរណាម្នាក់ចំបាច់ត្រូវមានការបញ្ជាក់ បើគ្មានការបញ្ជាក់ត្រូវទុកជាមោឃៈ ព្រោះបើធ្វើយ៉ាងនេះ បាននរណាក៏អាចធ្វើលិខិតបានដែរ ដោយគ្រាន់តែផ្ដិតមេដៃមិនដឹងនរណាផង ។

២- លឹម ហួរហៀង ជាជនបរទេស តើហេតុអ្វីតុលាការកម្ពុជា ត្រូវប្រគល់ដីឱ្យជនបរទេសធ្វើកម្មសិទ្ធិ វាពិតជាខុសពីរដ្ឋធម្មនុញ្ញខុសពីច្បាប់ភូមិបាល ។ ខ្ញុំយល់ថារាល់ការផ្ទេរសិទ្ធិ និងប្រគល់សិទ្ធិរបស់សុខនី គ្មានសុពលភាពតាមផ្លូវច្បាប់ទេ លហទ ពិតជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិលើដីនេះ ។ ខ្ញុំសូមឱ្យតុលាការ កំពូលសម្រេចបដិសេធសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ចោល និងសាលក្រមតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ហើយបង្វិលឱ្យសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចសេចក្ដីឡើងវិញ ។

លោក .... មេធាវីការពារឱ្យឈ្មោះ សន បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា ដាដំបូងនេះ ខ្ញុំសូមឆ្លើយតបនិងការលើកឡើងរបស់មេធាវី ទូត លុច សូមបញ្ជាក់ថា ឈ្មោះលឹម ហូរហៀង នេះនៅមុខតុលាការស្រាប់ហើយ គាត់ជាជនជាតិខ្មែរយ៉ាងពិតប្រាកដ ធ្លាប់រស់នៅស្រុកខ្មែរ និងមានអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណត្រឹមត្រូវទៀតផង ។ ក្រុមហ៊ុនបានសុំច្បាប់វិនិយោគទុន តាំងពីឆ្នាំ១៩៩២ មកម្លេះ តែពេលនោះរដ្ឋាភិបាលមិនទាន់អនុញ្ញាតិឱ្យភ្លាមៗទេគេថា ការអង្កេតដី កូនក្តីខ្ញុំមិនធ្វើការតវ៉ា ឱ្យតវ៉ាយ៉ាងម្តេច បើអ្នកចុះមកអង្កេតវាស់ដីពេលនោះថា ចុះវាស់វែង និងអង្កេតដីឱ្យលឹម ហូរហៀង ដដែលនោះ ។ ខ្ញុំមានភស្តុតាងថា កូនក្តីខ្ញុំបានចូលហ៊ុនគ្នាទិញដីនេះមែន ឯការថា អាយុខុសគ្នា ដោយកូនក្តីខ្ញុំ គាត់ឆ្លើយខ្លាចខុសពីមុន ឆ្លើយតាមគាត់ចាំថាអាយុ៤៧ឆ្នាំទៅ ។ អ្នកឧកញ្ញាថេង ប៊ុនម៉ា ជាអ្នកលក់ដីនេះដូច្នេះគាត់ជាអ្នកចេញមុខការពារឱ្យអ្នកទិញហើយ នេះជាការត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។ ការទិញលក់ដីមានកិច្ចសន្យាត្រឹមត្រូវ អ្នកលក់គឺឧកញ្ញាថេង ប៊ុនម៉ា អ្នកទិញគឺ សន មានប័ណ្ណប្រថាប់ត្រាត្រឹមត្រូវផង ហើយឯកសារបញ្ជាក់ថា សុទ្ធតែដាក់ឈ្មោះ លឹម ហូរហៀង ទាំងអស់ តែពេលធ្វើសំណើសុំប្តូរប់បែរជាក្រុងសម្រេចប្រទ្បំឈ្មោះ ដាក់ ថាលហាទទៅវិញ ។ ក្រោយមកឧកញ្ញា ថេង ប៊ុនម៉ា បានបញ្ជាក់ថាគាត់បានលក់ដីឱ្យសុខនីតាមរយៈតុលាការនេះខ្ញុំសូមសួរលោកមេធាវីរបស់ លហាទ ថាតើដីនេះ លឹម ហ្សរទៀង បានពីណាមក បានពីប្រភពណា? សូមរកប្រភពដើមដីទំនាស់នេះ មកពីណា ដើមបណ្តឹងសាទុក្ខពុំមានឯកសារបញ្ជាក់ ថាទិញដីទំនាស់នេះពីណាឡើយ ឯឈ្មោះ សន មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់បញ្ជាក់ថាដីនេះទិញត្រឹមត្រូវ តាមច្បាប់ ព្រមទាំងមានអ្នកលក់បញ្ជាក់ស្រាប់ ។ សូមតូលាការកំពូល តម្កល់សាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការ ។

មេធាវី លោក ទូត លុច បានសន្និដ្ឋានបន្ថែមទៀតថា លោក .... នៅតែទទួលស្គាល់ថា អ្នកចូលមកឆ្លើយនេះ ជាលឹម ហូរហៀង ចំណែកខ្ញុំមិនជឿឡើយ បើឈ្មោះនេះ ជា លឹម ហូរហៀង មែនមិនចាំបាច់មកប្តឹងផ្តល់ទេ គ្រាន់តែទៅជួបឈ្មោះ លឹម ហូហៀង ទៅបានដីមកវិញទៅហើយ ដូចនេះមានតែស្ថានទូតចិនប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណរបស់ លឹម ហូរហៀង ពេលនេះមែន រឺមិនមែន ។ ការលើកឡើងថា អ្នកចូលមកឆ្លើយនេះ ជា លឹម ហូរហៀង ហើយជាខ្មែរនោះ សូមបញ្ជាក់ ពីសញ្ជាតិតាមច្បាប់របស់ខ្មែរយើងជនបរទេសអាចចូលសញ្ជាតិបានត្រូវគោរពលក្ខខ័ណ្ឌណាខ្លះ? ដូចនេះការអះអាងរបស់មេធាវីដើមចោទនេះដូចជាងាយពេក។ ខ្ញុំបានជួបកូនក្តីខ្ញុំបញ្ជាក់ថាដីទំនាស់នេះគឺលឹម ហូរហៀងជាអ្នកទិញពីឧកញ្ញា ថេង ប៊ុនម៉ា ក្រោយមកបានប្រគល់ឱ្យកូនក្តីខ្ញុំ (លឹម ហួរទៀង) ធ្វើជាកម្មសិទ្ធិតាមច្បាប់ដោយមានការទុកចិត្តហើយ កូនក្តីខ្ញុំបានកាន់កាប់ដីនេះរហូតដោយឱ្យសុខនី ធ្វើអាជីវកម្មលក់ស៊ុបតែកូនក្តីខ្ញុំក៏បានប្រយោជន៍ដែរ ។ លឹម ហូរហៀង មែនទែន បានប្រគល់ដីនេះឱ្យកូនក្តីខ្ញុំ ធ្វើជាកម្មសិទ្ធិដោយសារគាត់ជាជនបរទេស ហើយដីនេះឈ្មោះ លឹម ហូរហៀង ជាអ្នកចេញលុយទិញទាំងអស់ ទើបប្រគល់ដីឱ្យ កូនក្តីខ្ញុំគ្រប់គ្រង ។

មេធាវី លោក .... បានសន្និដ្ឋានបន្ថែមទៀតថា កាលដែលនៅតុលាការថ្នាក់ក្រោមកូនក្តីខ្ញុំមិនចូលនោះ ជាសិទ្ធិរបស់គាត់ ដោយគាត់មានមេធាវីហើយ ហើយក៏បានប្រគល់សិទ្ធិឱ្យសុខ មី រួចហើយដែរ។ អ្នករត់ការធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ក្រោយមកទើបដឹងថាប័ណ្ណនេះខុស ទើបបានជាសុំឱ្យកែប្រែឈ្មោះប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនោះ ។

មេធាវី លោក ទូត លុច បានសន្និដ្ឋានបន្ថែមទៀតថា អំពីបញ្ហាប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិកូនក្តីខ្ញុំបានធ្វើត្រឹមត្រូវទាំងអស់ ក្រោយមកបែរជាគេបញ្ឆោតយកប័ណ្ណទៅទុក ធ្វើឱ្យកូនក្តីខ្ញុំចុះកាសែតប្តឹង រកប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីនេះវិញ ។ តាមនីតិវិធីការធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចធ្វើតាមការស្នើសុំរបស់កូនក្តីខ្ញុំ ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

- ក្រោយពីបានស្តាប់សារណារបស់លោក លហទ, ចម្លើយរបស់លោកសន និង លោក លឹម ហូរហៀង និង សេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវី នៃគូភាគី .

- ក្រោយពីបានពិភាក្សា ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣៩ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់លោក លហទ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូល អាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

-យល់ឃើញថា ការដែលលោក លឹម ហួរទៀង លើកឡើងក្នុងសារណា ចុះថ្ងៃទី១០-០៩-២០០១ របស់លោកថា ដីទំនាស់នេះ ជាដីរបស់លោក ដោយលោកមានសេចក្តីសម្រេចលេខ១៧២៧ ចុះថ្ងៃទី១២-១២-៩២ របស់អាជ្ញាធរក្រុងភ្នំពេញ មានកំណត់ហេតុអង្កតវាស់វែងដី ចុះថ្ងៃទី១៤-០១-២០០០ និងមានប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីលេខភព ០១៩៣៥ ចុះថ្ងៃទី០២-០៣-២០០០ បញ្ជាក់ថា ជាដីរបស់លោក នោះជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះថា កំណត់ហេតុអង្កេតវាស់វែងដី និងប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី កើតចេញមកពីសេចក្តីសម្រេចលេខ១៧២៧ ចុះថ្ងៃទី១២-១២-៩២ របស់អាជ្ញាធរក្រុងភ្នំពេញ ហើយសេចក្តីសម្រេចនេះ កើតចេញពីលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិរបស់ក្រុមហ៊ុនថៃប៊ុរ៉ុង នូវដីទំនាស់ទៅឱ្យឈ្មោះ សុខទី និងលឹម ហូរហៀង កើតពីលិខិតរបស់សុរិយោដីក្រុងភ្នំពេញ និងពីលិខិតបង្កាន់ដៃប្រថាប់ត្រារបស់លោក លឹម ហូរហៀង ទាំងអស់ គ្រាន់តែមានការភ័ន្តច្រឡំអក្ខរាវិរុទ្ធលើសេចក្តីសម្រេចត្រង់អក្សរ(ហៀង) ទៅជា អក្សរ(ទៀង) ។ ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែសេចក្តីសម្រេចនេះ ក៏ត្រូវបានអាជ្ញាធរក្រុងភ្នំពេញ សម្រេចកែប្រែអក្សរ (ទៀង) ទៅជាអក្សរ (ហៀង) វិញ តាមលិខិតលេខ៥៥៥ធត ចុះថ្ងៃ២៦-០៣-២០០១ រួចហើយ ។ ដូច្នេះចុងចម្លើយពុំអាច យកសេចក្តីសម្រេចលេខ១៧២៧លស.ចុះថ្ងៃទី១២-១២-៩២ កំណត់ហេតុអង្កេតដី ចុះថ្ងៃទី២៤-

០១-២០០០ និងប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិលេខភព ០១៩៣៥ ចុះថ្ងៃទី០២-៣-២០០០ របស់អាជ្ញាធរក្រុងភ្នំពេញ មកធ្វើជាភស្តុតាង ដើម្បីទាមទារយកដីទំនាស់នេះ បានឡើយ ។

-យល់ឃើញថា ការដែលលោកលឹម ហួរទៀង លើកឡើងក្នុងសារណារបស់លោកទៀតថា ឈ្មោះ លឹម ហូរហៀង ដែលជាអ្នកប្រគល់សិទ្ធិឱ្យលោក សុខនី គ្មានរូបរាងអត្តសញ្ញាណសម្គាល់ពិតប្រាកដ និងមិនដឹងជាស្នាមមេដៃអ្នកណា ហើយកិច្ចព្រមព្រៀង ចុះថ្ងៃទី១១-១១-៩២ ដែលបានដាក់ ឈ្មោះថា ក្រុមហ៊ុន មៀង លីហេង វិនិយោគ ជាកិច្ចព្រមព្រៀងពុំត្រឹមត្រូវ ដែលលោក សន ពុំអាចធ្វើជាម្ចាស់លើដីទំនាស់បាននោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះ លោក លឹម ហូរហៀង បានចូលមកឆ្លើយបំភ្លឺនៅពេលសវនាការកំពូល ដោយផ្ទាល់ក្នុងនាមជាដើមចោទ ដោយមានលិខិតឆ្លងដែននិងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសម្គាល់ផង ហើយលោកក៏បានទទួលស្គាល់ថា លោកពិតជាបានព្រមព្រៀងទិញដីជាមួយលោក សុខទី និងបានផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យលោកសន កាន់កាប់ប្រាកដមែន ដូច្នេះលោកលហទ ពុំមានភស្តុតាង អាចបដិសេធ មិនទទួលស្គាល់សិទ្ធិរបស់ដើមចោទល្មើដីទំនាសំនេះ បានឡើយ ។

យល់ឃើញថា មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់បញ្ជាក់ថាឈ្មោះលឹម ហ្វូរទៀង ជាចុងចម្លើយ ពុំមានអត្តសញ្ញាណត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដទេ ហើយក៏គ្មានភស្តុតាងណាមួយបញ្ជាក់ថាឈ្មោះ ថេង ប៊ុនម៉ា ប្រធានក្រុមហ៊ុនថៃចូនរុង បានលក់ដីទំនាស់ឱ្យឈ្មោះ លឹម ហួរទៀង ដែរថែមទាំងគ្មានភស្តុតាងអ្វីដើម្បី បញ្ជាក់ថាបានដីនេះមកពីណាប្រសិនបើលោកពុំបានទិញពីក្រុមហ៊ុនថៃ ប៊ុនរុងទេនោះ ។ ដូច្នេះលោកពុំមានសិទ្ធិលើដីទំនាស់នេះបានឡើយ ។

យល់ឃើញថា នៅពេលសវនាការនេះ លោកមេធាវីចុងចម្លើយ បានលើកឡើងថាដីទំនាស់នេះលោក លឹម ហូរហៀង បានទិញពីក្រុមហ៊ុនថៃ ប៊ុនរ៉ុង តែម្នាក់ឯងទេ ហើយដោយមានការទុកចិត្តលើឈ្មោះ លហទ ទើបប្រគល់ឱ្យលឹម ហ្វារទៀង កាន់កាប់ ។ ការលើកឡើងបែបនេះ ពុំមានភស្តុតាងណាបញ្ជាក់ថា លោក លឹម ហួរហៀង បានប្រគល់សិទ្ធិឱ្យលោក លឹម ហ្វូរទៀង កាន់កាប់ទេ ហើយនៅពេលសវនាការនេះ លោកលឹម ហូរហៀង បញ្ជាក់ថា លោកបានប្រគល់ដីទំនាស់ឱ្យលោកសន កាន់កាប់ទេ ។ ម៉្យាងទៀតការអះអាងរបស់មេធាវី ផ្ទុយពីចម្លើយលោក លឹម ហួរទៀង នៅមុខចៅក្រមស៊ើបអង្កេតតុលាការក្រុងភ្នំពេញដែលថាដីទំនាស់នេះលោកជាអ្នកចេញលុយឱ្យលោកសុខនីទិញពីថៃប៊ុនរុង ។

-យល់ឃើញថា ការដែលមេធាវី ចុងចម្លើយលើកឡើងថា ជនឈ្មោះលឹម ហូរហៀង ដែលឈរមុខតុលាការ ជាសញ្ជាតិតៃវ៉ាន់ ដែលតុលាការពុំទាន់បានស៊ើបអង្កេត ពីអត្តសញ្ញាណនៅឡើយ ហើយក្នុងពាក្យបណ្តឹង និងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងដាក់ថា លោកលឹម ហូរហៀង ជាសញ្ជាតិខ្មែរ ដោយលោក សន បានក្លែងបន្លំយកឈ្មោះ លឹម ហូរហៀង មកយកដីនេះនោះ តុលាការកំពូលពុំអាចពិចារណាបានទេ ពីព្រោះលោក លឹម ហូរហៀង ជាភាគីដើមចោទជាអ្នកទិញដីទំនាស់ជាមួយលោក សន ពុំអាចត្រូវបាត់បង់ដីនេះដោយសារតែបញ្ហាសញ្ជាតិទេហើយពិនិត្យលើលិខិតឆ្លងដែន និងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណឃើញ ថា រូបថតនៅ

លើលិខិតឆ្លងដែរ និងលើអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណដូចគ្នានឹងសាម៉ីខ្លួន ដែលបញ្ជាក់ថាលោកឈ្មោះ លឹម ហួរហៀង ដែលឈរនៅមុខតុលាការពេលនេះដែរ ។

-យល់ឃើញថាលោក លឹម ហួរទៀង បានធ្វើសារណាការពាររឿងក្តីរបស់ខ្លួនជូនមកតុលាការកំពូល រួចហើយ ប៉ុន្តែលោកពុំបានមកចូលរួមនាសវនាការនេះទេមានតែមេធាវីរបស់លោកមកចូលរួម ដូច្នេះ តុលាការកំពូល ជំនុំជំរះកំបាំងមុខ ចាត់ទុកជាចំពោះទមុខ ។

-យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៤(ឈ) ចុះថ្ងៃទី១២ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ហើយ ។

ហេតុដូច្នេះ йичинр

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខលោក សន និងលោក លឹម ហួរហៀង

កំបាំងមុខលោក លឹម ហួរទៀង ប៉ុន្តែទុកជាចំពោះមុខ

нанчвалианчина инствен ១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣៩ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់លោកលឹម ហួរទៀង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុស នឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៤(ឈ) ចុះថ្ងៃទី១២ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៩០០០រៀល ដែលលោកសន បានបង់ជួសនៅតុលាការកំពូល រួចហើយ គឺ

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០ រៀលសម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០រៀលសរុប១៩០០០រៀលហើយតម្រូវ ឱ្យលោក លឹម ហួរទៀង សងប្រាក់១៩០០០រៀល នេ ទៅលោក សន វិញ ។

បង្គាប់ឱ្យលោក លហទបង់ពន្ធសមាមាត្រតាមការកំណត់របស់តុលាការក្រុង ភ្នំពេញ ។

៤- សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ ។